

Calçanient Abans i Després

Calçanient Abans i Després

Carles Teruel Borrás

INDEX

-Plaça major.....	1
-El musical.....	2
-La cantina.....	2
-La plaça de la constitució.....	3
-Coses que no canvien.....	3
-Cine modern.....	3
-L'hospital.....	4
-Piscina.....	4
-Les barraques.....	4,5

Carcaixent abans i després

Carcaixent es un poble gran que com a tot, el temps la canviat, per el pas del temps aquest poble a adquirit importància a mesura que anava avançant. El centre comercial de la Ribera del Xúquer amb un Eroski construït fa alguns anys es un punt d'encontre molt visitat, amb aquest centre el poble de Carcaixent es un poc mes transitat i menys avorrit.

Plaça Major

La plaça major abans amb un carrer que la rodejava, es podia

circular per ella amb cotxe però la tancaren i la feren peatonal, després d'aquest canvi, algunes cotxeres fondes amb molts aparcaments per a les finques quedaren inservibles i començaren un juí per a tornar a obrir el carrer. Qui sap? Probablement en alguns any òbriguen el carrer i es puga circular per els carrers de darrere de l'església, que quedaven molt amagats.

La font de la plaça major en la que es representa a xiquets jugant fa molt de temps la traslladaren fins a la plaça del mercat i temps després tornaren a traslladar-la a la plaça major en la que havia estat inicialment i feren una reforma a la església de la parròquia perquè el sostre estava en males condicions i en un moment a altre podia caure. Aquesta església es va construir vora el 1434 amb un art gòtic. Mes tard van fer una gran reforma i la remodelaren tota cap al 1573. En la guerra civil es va incendiar i es tornà a reconstruir l'interior. Es va construir una torre de campanes d'art quadrangular.

Farà uns 60 anys els carrers de Carcaixent normalment estaven buits ja que no hi acostumaven a haver cotxes perquè en aqueix moment eren molt cars i només persones amb una vida econòmica bona podien permetir-se aquest tipus de coses.

Els carrers han canviat molt ja que pareixien peatonals perquè ningun cotxe es passejava per ells. Una de les proves d'això es el musical, la gent passeja per les ceres però també ho fa per la carretera perquè no hi ha transit. Els únics vehiculs que es veuen moguent-se son les bicicletes que no fan gens de mal a ningú i menys al medi ambient. Aquest edifici, el musical, es conegut per la bifurcació del camí que te. El camí de la dreta

va cap a la parròquia de l'assumpció i el camí de l'esquerra va cap a la plaça de la constitució o plaça dels taxis.

El musical

Aquest edifici fou construït per a organitzar alguns concerts de musicals i com a escola d'ensenyament musical. A la part de dalt tocava i assajava la banda i a la part de baix ha sigut sempre un bar en el que el clients anaven a veure els concerts de música. Aquesta foto data de principis de segle XX vora el 1920.

En l'actualitat els cotxes circulen molt per les carreteres de Carcaixent i no es pot anar tranquil·lament per la calçada ja que es perillós però el cotxes van a una velocitat considerable. A la façana del musical hi ha dos arbres i el mateix

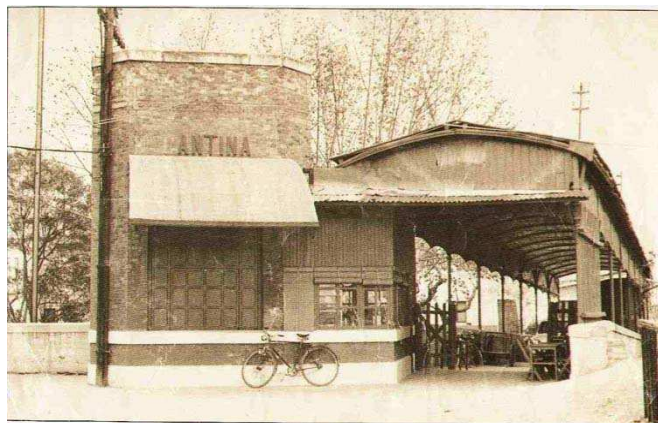
bar segueix ai. Però ara ya no fan concerts en aquest musical i assagen en un altre edifici anomenat conservatori en el qual també es donen classes de solfeig.

La cantina

Un edifici que ya no existeix i que estava al costat de la línia ferroviària de RENFE es la 'cantina de la abuela'. Ocupava el lloc de la FEVE (el pavelló municipal de Carcaixent on es juga a esports com el basquet, el futbol i altres esports de baló. La línia ferroviària es va inaugurar cap al 1864 i juntament amb ella la cantina.

Aquesta cantina s'utilitzava per als agricultors que tornaven dels camps de la taronja, per a descansar.

En el 1864 es va inaugurar la tracció animal en els ferrocarrils i me avant, a l'any 1884 es va realitzar la prolongació fins a Denia i es va canviar a la tracció a vapor.

27. Antigua cantina en el cruce de las líneas ferroviarias de Renfe y Feve en Carcaixent (1940).
Archivo Municipal.

La plaça de la constitució

Aquesta plaça anomenada plaça de la constitució o dels taxis s'apodava així perquè els taxis aparcaven allí per a fer un descans i esperar a tindre un nou client per a atendre. En aquella època hi havien molts taxis, la plaça sempre estava plena i la gent els gastava perquè no tenien altre vehicul per a desplaçar-se i era en el que abans s'aplegava als llocs.

Els taxis tenien un disseny tot igual com ara i havien taxímetres en les ceres.

Ara en l'actualitat ja no hi ha taxis en Carcaixent perquè la gent no

gasta cuasi aquests vehiculs i els taxistes no guanyen prou diners.

Coses que no canvien

Però també hi ha coses que no canvien com l'estàtua del passeig de Julià Ribera que farà mes de dos segles que estarà ahí sentat sobre una cadira de pedra, rígid i immòbil per a que perdure sempre en les nostres records. Encara que el passeig si que ha canviat, ja que abans es podia circular per els laterals d'ell perquè no estava peatonal. O el parc de Navarro Daràs que es va construir cap al 1930 seguint les regles dels jardins francesos amb espais tancats per a la vegetació i passejos que l'atravesen per els quals hi ha ombra. Les escales d'accés al parc, les baranes d'estil modernista valencià i la font son els elements mes destacables d'aquest parc.

A les escales d'accés al parc hi ha unes columnes en les que els taulells que tenen, estan pintats a mà i sobre tot tenen pintat el escut de Carcaixent, el escut del poble.

El mercat tampoc ha canviat i es que es un monument històric, tots els dies obri les seues portes i la gent va a comprar de tot, desde verdures fins a dolços. Tots els dimarts al voltant del mercat i de la seua plaça s'organitza un 'mercadillo' per a que la gent vaja i compre del mes barat que hi ha. En aquest dia el mercat s'ompli encara mes de gent i no es pot ni caminar.

Cine modern

Al passatge modern que coneguem hui en dia hi havia un cine, el cine modern, on feien pel·lícules i teatres. En aqueix teatre estrenaren un monòleg el 1924 'De Vilella al hospital' i van anar a actuar 'El

Relampago' un famós grup musical d'aquella època dels 70 que desgraciadament va ser en aquesta dècada en la que es clausurà aquest cine. També va haver un altre cine anomenat cine Apol·lo que ara es trobaria enfrontant amb la plaça dels taxis.

L'hospital

El conservatori que es actualment abans va ser un hospital que feia les típiques funcions sanitàries públiques que més tard van ser assumides per la seguretat social. Així de sopte l'hospital va desaparèixer per a donar lloc a una residència i que al cap de poc de temps va donar lloc al actual conservatori.

Piscina

En aquells temps un punt d'encontre molt conegut era la piscina que estava situada on està l'actual Mercadona, ocupava més de mitja mansana i també hi havia un cine i una zona de restaurants que estava dirigit per l'actual propietari de la Sala San Francisco, situada d'enfront de la estació de RENFE, la piscina no era molt gran, però sobretot s'utilitzava en l'època de pasqua.

Les barraques

Les barraques juntament amb Santa Bàrbara i La Muntanyeta van ser les tres agrupacions urbanes que separades del nucli urbà van aparèixer després durant el segle XIX com a conseqüència de el nou cultiu de la taronja.

Les barraques van ser creat i habitat per immigrants que es van assentar a l'eixida del poble. Els seus pobladors treballaven i vivien del treball en el camp de tarongers i cultius de fruites i verdures, també dels pinars i carrasques que rodejaven la localitat.

Les barraques estan situades damunt d'un xicotet tossal que descendeix

bruscament per a anar a l'hort de sant Antoni. Aquesta població tenia unes particulars edificacions primitives fetes en fang, fusta i palla, adossades pels seus costats. Eres típiques barraques valencianes.

Carcaixent: abans i després

Després de l'incendi que va succeir el 1855, aquestes edificacions van donar lloc al nom del jove barri. Aquestes barraques van ser substituïdes per construccions més sòlides i confortables que van mantindre l'estructura original del barri que es situava al costat de l'antic canal de les muntanyes de granada que era una importantíssima via pecuària de la transhumància en aquells moments.

Aquest barri va anar evolucionant fins que va arribar a ser un municipi que formava part de la localitat de Carcaixent.

Bibliografia:

<http://usuarios.iponet.es/victor/carcaixent/index.htm>

<http://www.lesbarraques.com/historiaba.htm>

<http://www.decarcaixent.com/default.asp>

<http://www.viasverdes.com/ViasVerdes/Itinerarios/Valencia/Valencia/V.V.%20de%20la%20Safor%20/Historia>

Carcaixent: abans i després

Carcaixent: abans i després